

BRUSSEL MORGEN

VERKIEZINGEN 9 JUNI 2024

TIJD VOOR ANDER EN BETER!

INTERVIEW
*Dominiek Lootens-Stael
over de balans van een
legislatuur*
Pagina 4

ACTUALITEIT
*Handhaving op MIVB-
net ook in 2023
ontoeikend*
Pagina 12

LID WORDEN?

10,00 EUR: **normaal** lid

Vanaf 50,00 EUR: **steunend** lid

Schrijf het bedrag over op rekening van Vlaams Belang

BE39 4352 0249 1119 en vermeld uw naam en voornaam en uw volledige adres.

Vervolgens ontvangt u het Vlaams Belang Magazine en de publicaties van de Brusselse afdeling.

ONS CONTACTEREN?

**Madouplein 8 bus 4
1210 BRUSSEL**

*Place Madou 8 boîte 4
1210 BRUXELLES*

02 209 23 11

brussel@vlaamsbelang.org

vlaamsbelangbrussel.be
vlaamsbelangbruxelles.be

@vlaamsbelangbrussel

Foto's:
BRUCIEL

EDITORIAAL

COLLECTIEVE VERANTWOORDELIJKHEID BETEKENT COLLECTIEVE AFSTRAFFING

Wie in Brussel woont of rondloopt, weet waar de verkiezingen hier om draaien. Het is jammer om te zeggen, zeker voor wie trots is op zijn stad, maar Brussel staat vandaag aan de rand van de afgrond.

Het immigratiebeleid dat de bevolkingssamenstelling van deze stad de voorbije decennia grondig heeft gewijzigd, gaat vandaag onverminderd door en dat is ook zichtbaar in het straatbeeld. Wie de metro of het openbaar vervoer neemt, moet op bepaalde plaatsen letterlijk tussen de illegalen door manoeuvreren.

Illegalen die overigens vaak worden ingezet door de grote drugsbendes ingezet. Hoewel de politie er alles aan doet om onze veiligheid te garanderen, weten ze bij die drugsbendes maar al te goed dat ook zij met hun rug tegen de muur staan. Pakken ze iemand op, dan laat het parket ze al gaan nog voor de arresterende politieman klaar is met het invullen van het papierwerk.

Om het plaatje compleet te maken, liggen bijzonder veel straten er vuil tot ranzig bij: de groene Brusselse regering wil dat de modale Brusselaar meehelpt het klimaat in de hele wereld te redden, maar slaagt er zelfs niet in om hier voor propere straten te zorgen.

Voor dat beleid – of liever: wanbeleid – bepalen de Brusselaars ook nog eens een loodzware factuur. De Brusselse begroting staat zodanig in het rood dat men zich ook internationaal grote zorgen begint te maken. De eindfactuur zal hoe dan ook voor de gewone Brusselaar zijn: het uitgeven van geld is gedaan en er zal moeten bespaard worden. De keuze waarop men zal besparen, zal daarbij doorslaggevend zijn.

Voor het Vlaams Belang is het alvast duidelijk: dit probleem komt niet uit de lucht gevallen. Er moet zo snel mogelijk een audit komen die zonder taboes de mogelijke besparingen in kaart brengt. Brussel moet niet meer geld gaan lenen, Brussel moet vooral zien waar het kan besparen. Onder meer een bestuurshervorming (fusie van gemeenten en politie, overheveling van bevoegdheden van de gemeenten naar het gewest, ...) is daar een belangrijke stap in. Daarnaast moet er ook een kerntakendebat komen en moet de ongelofelijke hoeveelheid aan subsidies voor VZW's gescreend worden op effectiviteit. Daarnaast zal het Brussels Gewest zich noodgedwongen moeten onthouden van projecten waar andere overheden voor bevoegd zijn, zoals bijvoorbeeld culturele projecten.

Waar men zich dan wel nog op moet focussen? Wel, om het met een boutade te zeggen: meer veiligheid, minder vuiligheid en minder vreemdelingen. Als dat zou lukken, dan zal de levenskwaliteit van alle Brusselaars, autochtoon én allochtoon, al een hele stap voorwaarts zetten. Minister van Begroting Sven Gatz (Open VLD) liet recent optekenen dat de rampzalige begroting een collectieve verantwoordelijkheid zou zijn van de volledige Brusselse regering. Wel, dan moeten we voor die bloedrode begroting én de rest van het wanbeleid die voltallige regering afstraffen. Collectieve verantwoordelijkheid betekent collectieve afstraffing! Afspraak op 9 juni!

Bob De Brabandere

Senator en voorzitter Vlaams Belang Brussel

VERBOD OP ONVERDOOFD SLACHTEN NOG VOOR DE VERKIEZINGEN

Onverdoofd slachten is al verboden in zowel het Vlaams als het Waals Gewest, maar niet in Brussel. De Brusselse regering blijft weigeren om een verbod in te voeren. Ook in de nieuwe Brusselse Dierenwelzijnscode, waarover het parlement binnenkort moet stemmen, zou daarover nog steeds geen bepaling staan. Dierenwelzijnsorganisatie GAIA daagt daarom het gewest voor het gerecht. Het Vlaams Belang steunt Gaia en zegt er alles aan te zullen doen om onverdoofd slachten ook in Brussel nog vóór de verkiezingen te verbieden.

Onverdoofd slachten is al jaren verboden in zowel Vlaanderen als Wallonië. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde in februari dat een verbod de vrijheid van godsdienst niet schendt, maar in het Brussels Gewest blijft de praktijk tot op de dag van vandaag toegestaan. De Brusselse regering verschuilt zich daarbij achter het argument dat dit zou vallen onder de godsdienstvrijheid. Ook in de nieuwe Brusselse Dierenwelzijnscode, waarover het Parlement binnenkort zou moeten stemmen, zou nog steeds geen bepaling staan die onverdoofd slachten verbiedt.

Men moet geen politiek genie zijn om in te zien dat het de machtspartijen in Brussel maar om één ding te doen is: het paaien van hun islamitische achterban. Het feit dat die radicale islamitische achterban zoveel invloed heeft op die partijen inzake onverdoofd slachten, wijst erop dat ze dat hoogstwaarschijnlijk ook heeft over andere, misschien zelfs nog belangrijkere besluitvorming.

Ik ijver al tientallen jaren voor een verbod op onverdoofd slachten en was ook degene die het debat deze legislatuur op gang bracht. Na de verkiezingen van 2019 diende ik meteen een voorstel van ordonnantie in, dat later tijdens de legislatuur

aan de basis van de eerste uitgebreide debatten rond onverdoofd slachten in het Brussels Parlement lag. Jammer genoeg heeft het voorstel om het onverdoofd slachten te verbieden het toen niet gehaald.

De electorale berekening om vooral de fundamentalistische moslimkiezer voor zich te winnen was de grootste drijfveer voor linkse partijen (vooral aan Franstalige kant), om dit verbod dat eigenlijk de logica zelf zou moeten zijn af te schieten. Hiermee werd toen al aangetoond dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op een verkeerd spoor zat. Als we voor verschillende gemeenschappen binnen één samenleving verschillende normen, waarden en wetten zouden laten gelden, plaveien we de weg voor segregatie en apartheid en tegen gedeeld burgerschap.

“Brussel mag niet langer de hoofdstad van de barbarij zijn.”

Het Vlaams Belang wil echter niet bij de pakken te blijven zitten. Zelfs het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde in februari nog duidelijk dat een dergelijk verbod de vrijheid van godsdienst niet schendt en veegde daarmee de argumenten van de Brusselse regering voor de zoveelste keer van tafel. Het is goed dat GAIA dit momentum aangrijpt om de Brusselse regering op haar verantwoordelijkheid te wijzen. Wij van onze kant zullen er alvast alles aan doen om de bepaling over onverdoofd slachten wél in de Brusselse code voor dierenwelzijn te laten opnemen en het zo nog voor de verkiezingen van 9 juni 2024 te laten verbieden. Brussel mag niet langer de hoofdstad van de barbarij zijn!

Dominiek Lootens-Stael
Fractievoorzitter Brussels Parlement

DOMINIEK LOOTENS-STAEI

“Onze politieke tegenstanders blijven volharden in het idee dat een no-go zone een uitvinding van extreemrechts is”

INTERVIEW

DE BALANS VAN EEN LEGISLATUUR

De Brusselse regionale verkiezingen vinden plaats op 9 juni dit jaar, met andere woorden zeer binnenkort. Wie beter dan Dominiek Lootens-Stael, fractievoorzitter van het Vlaams Belang in het Brussels Parlement om een balans van deze legislatuur (2019-2024) op te stellen aan de hand van een aantal belangrijke feiten en gebeurtenissen?

Brussel Morgen (BM): Dominiek Lootens-Stael, wat is volgens jou de meest opmerkelijke gebeurtenis van deze zittingsperiode in het Brussels Parlement?

Dominiek Lootens-Stael (DLS): Dominiek Lootens-Stael (DLS): Zonder twijfel de gezondheids crisis. De verkiezingen van mei 2019 waren nog maar net achter de rug toen we begin maart 2020 allemaal verplicht werden om thuis te blijven. Mensen zijn zo gemaakt dat ze de neiging hebben om traumatische ervaringen ergens in hun geheugen weg te steken, ook de recentere zoals de afgelopen gezondheids crisis. We mogen dit lijden en de tienduizenden doden niet vergeten, net als de serieuze mankementen van de overheid. Herinner u de mondkamerkwesie, de defecte medische apparatuur, de tegenstrijdige en soms absurde communicatie die we kregen, etc. Wat men achteraf ook moge zeggen over de aanpak van de gezondheids crisis, de maatregelen of het beleid van de regering, een zaak is duidelijk gebleken: in Brussel bestaan er wel degelijk no-go zones.

We hebben in ganse wijken en soms ook gemeenten gezien hoe de allochtone bevolking lak had aan de opgelegde maatregelen. De avondklok werd er naast zich neergelegd, de afstandsregels werden genegeerd en gemeenschappen vonden zich terug in de gebedshuizen alsof er niets aan de hand was. Noch de ordediensten, noch de publieke opinie was verrast. U zal wel zelf kunnen invullen over wie ik heb. Dit allemaal voorspelt weinig goeds voor de toekomst en de samenleving in zijn geheel.

BM: De Brusselse financiën kleuren systematisch donkerrood. Wat kon er gedaan worden om deze catastrofe te voorkomen?

DLS: De bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de algehele financiële chaos van dit land is groot. De minister-president (Rudi Vervoort, PS) heeft niet anders gedaan dan de Vivaldi-

regering: smijten met zakken vol geld die ze niet hebben. Het resultaat is dat dit Gewest een financiële puinhoop is geworden. De schuld is er opgelopen tot een onvoorstelbaar niveau, en bovendien met sneltreinvaart. Waar in het jaar 2000 de schuld 2,8 miljard euro bedroeg (omgerekend naar vandaag is dat 4,8 miljard), voorziet men dit jaar een schuld van 14,4 miljard euro. Daarbij mag er gerust gezegd worden dat de grootste stijging plaatsvond tijdens deze legislatuur: maar liefst 8,2 miljard euro erbij!

Het Rekenhof is vernietigend voor de Brusselse regering. Deze vraagt zich heel terecht af hoe Brussel een begroting in evenwicht wil krijgen. De minister van Financiën (Sven Gatz, Open VLD) had vorig jaar nog beloofd om een resem besparingen door te voeren, maar die belofte werd al gauw gebroken. Men had de intentie om 600 miljoen euro te besparen, maar na wat onderhandelen met de socialistische geldstrooiers en de groene klimaatgoeroes bleek er slechts 150 miljoen euro van over te blijven. Op een begrotingstekort van 1,1 miljard euro bedraagt dit amper 10%.

Laten we het toch maar even benadrukken. **Dit Gewest ontvangt 5,65 miljard euro en geeft er 7,79 miljard uit.** Het Rekenhof drong voor de zoveelste keer aan om toch minder uit te geven, want net zoals een burger kan men niet eindeloos leningen afsluiten. Wie gaat dat dan betalen? De belastingbetaler uiteraard, en meer specifiek de middenklasse die de hoofdstad massaal ontvlucht. Zij die de plaats van de middenklasse innemen zijn doorgaans immigranten, allochtonen en illegalen, die op hun beurt meer geld verslinden dan ze er opleveren. Dat is de vicieuze cirkel die het faillissement van Brussel op termijn zal tekenen.

Daarnaast zien we dat de ecofacisten de automobilisten opnieuw in het vizier hebben. Zo stijgt dit jaar de verkeersbelasting en de belasting op inverterstellingen. Maar ook de toeristen worden door de regering erbij gehaald om het gat in de begroting te dichten: stijging van de toeristenbelasting, belasting op B&B's, enzovoort.

Hoe moeten we dit nu aanpakken? Wel. In de eerste plaats moeten we onmiddellijk stoppen met het subsidiëren van de diversiteits- en non-

profitsector waarvan het nut niet is aangetoond. Wellicht de overgrote meerderheid van de sector. Vervolgens moeten we een allesomvattende en vooral onpartijdige audit laten uitvoeren van de kostprijs van de van Europese instellingen in Brussel. De aanwezigheid van duizenden Europese expats die hier vrijwel geen belasting betalen heeft een kostprijs. De bijna dagelijkse betogingen in onze hoofdstad door de aanwezigheid van de Europese instellingen heeft ook een kostprijs. Het is dus een noodzaak om met de Europese instellingen aan een samenwerkingscontract met het Brussels Gewest te werken om een evenwichtiger financiële bijdrage te verkrijgen.

Daarnaast is een herziening van de organisatiestructuur van het Gewest noodzakelijk. Gaande van de gemeenten en de OCMW's, tot de sociale huisvestingssector of de politiezones. Telkens kunnen er schaalvoordelen gerealiseerd worden. Ook de corruptie in onze gewestelijke en gemeentelijke instellingen teistert genadeloos en dient bestreden te worden. Kortom, er is een ganse hertekening van de organisatiestructuur van het Brussel Gewest nodig. Hiervoor heeft Brussel politici nodig die het algemeen belang verkiezen boven hun persoonlijk belang. Daarom ligt de bal nu bij kiezer.

BM: We spreken vaak over de kloof die bestaat tussen de politieke wereld en de elites, of de zogenaamde elites, en de burgers. Is de implementatie van Good Move niet een typerend voorbeeld?

Inderdaad. Een beter voorbeeld kan ik me eigenlijk voor ogen halen. Good Move sluit aan bij de totalitaire visie van de linkse partijen die ervanuit gaat dat mensen gelukkig gemaakt moeten worden tegen hun wil in. Laten we duidelijk zijn: dit is HUN visie op geluk. Als we het over Good Move hebben, dan zie ik vooral dat de groenen van Brussel een soort experimentele zone hebben gemaakt. De circulatieplannen werden gewoonweg opgelegd zonder rekening te houden met de gewoontes van de inwoners en evenmin hun mening. Achteraf bekeken is men verbaasd dat er zoveel tegenstand was. Dat was te voorspellen: mensen zijn bereid om hun wagen aan de kant te laten, maar niet als vadertje staat het oplegt.

“Het verkeer verloopt nog steeds stroef, er zijn 18% meer ongevallen met steps en fietsers dan voor de invoering van Good Move en onze wegen liggen er nauwelijks beter bij”

Ondertussen werden belangrijker mobiliteitskwesities genegeerd. Zo staan we nauwelijks verder inzake metro 3, verkeren onze wegen in erbarmelijke staat en werden infrastructuurwerken op de lange baan geschoven. En dat in een context waar het Brussels Gewest eigenlijk blut is.

Met het Vlaams Belang hebben we herhaaldelijk geprotesteerd tegen deze absurditeiten. Wie beseft dat Brussel op de rand van het faillissement staat, moet er alles aan doen om economische activiteit aan te trekken en het ondernemerschap te bevorderen. Dat kan niet zonder toegankelijke wegen, parkeerplaatsen of laad- en loszones. Alles wat Good Move eigenlijk gesaboteerd heeft. Ik hoop ten gronde van mijn hart dat de Brusselaars Ecolo-Groen daar op zullen afstraffen. Dat we die amateurs nooit meer aan de macht laten!

BM: Hoe heeft u het uitblijven van het verbod op onverdoofd slachten in Brussel ervaren, waarvan u binnen het Brussels Parlement de felste verdediger was?

DLS: Heel slecht! Ik ben een echte dierenvriend en heb met de veel vastberadenheid deelgenomen aan de strijd tegen het ritueel slachten in Brussel. Ik was de eerste die een voorstel in het Brussels Parlement indiende om een verbod op onverdoofd slachten in het leven te roepen. Na jaren van uitstel en overleg werd de zaak uiteindelijk aanhangig gemaakt. Het arrest van het Grondwettelijk Hof (dat erkent dat het verbieden van het ritueel slachten niet in strijd is met de godsdienstvrijheid) zorgde ervoor dat men zonder veel slag of stoot in Vlaanderen en Wallonië zo een verbod in het leven riep. Maar in Brussel draaide het uit op een sisser.

In 2022 toen de kwestie eindelijk ter sprake kwam in het Brussels Parlement, heb ik mijn voorstel ingetrokken ten gunste van een ander soortgelijk voorstel, ingediend door een ander parlamentslid. Hierdoor kon ik vermijden dat linkse parlamentsleden het anti-Vlaams Belang alibi zouden gebruiken en zo tegen het verbod stemmen.

Helaas, en zoals ook te verwachten was, stemden heel wat linkse partijen tegen het verbod. De verklaring is niet ver te zoeken: de moslimkiezer ligt niet wakker van dierenwelzijn, en wil vooral niet dat de overheid zich moeit met hun religieuze gebruiken. Daarmee werd nogmaals duidelijk dat bepaalde partijen liever de islam omarmen dan hun geweten te volgen, uit electoraal opportunisme uiteraard. De verwerping het verbod was voor

mij een zwarte dag, net als voor de dieren die in Brussel het slachtoffer blijven zijn de barbaarse praktijk die het onverdoofd slachten is. Ik hoop dat het stemgedrag van de linkse partijen heel wat kiezers heeft wakker geschud over de mogelijke inmenging van religie in maatschappelijke debatten. Wanneer parlementsleden religie laten primeren op wetenschappelijke vaststellingen, begeven we ons op glad ijs of keren we terug naar de Middeleeuwen. Het is te zien hoe men het bekijkt.

Ondertussen is er een nieuwe stap geboekt in het dossier. **Met het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is opnieuw bevestigd dat een verbod op het onverdoofd slachten niet in strijd is met de godsdienstvrijheid. Dat opent dus nieuwe perspectieven** (zie pagina 3).

BM: Deze legislatuur staat jammer genoeg ook in het teken van de banalisering van het geweld. Drugsgeweld, terrorismedaden, zinloos geweld, ... Is dat onvermijdelijk voor een grote stad of kan daar paal en perk aan gesteld worden?

DLS: Toen Brussel in 2015 het doelwit werd van een handvol terroristen, dacht ik dat we het summum bereikt hadden. Helaas bleek ik achteraf fout te zijn. Sinds het einde van de pandemie heeft het dagdagelijkse geweld buitengewone proporties aangenomen. Ik denk aan de no-go zones die enclaves van wetteloosheid zijn geworden. Plaatsen waar de openbare orde niet meer geldt, waar de ordediensten hopeloos de strijd hebben opgegeven.

“Onze politieke tegenstanders blijven volharden in het idee dat een no-go zone een uitvinding van extreemrechts is”

Wat er tegenwoordig in de sociale woonwijk Peterbos te Anderlecht gebeurt, is hemeltergend. Gemaskerde “jongeren” zetten er wegblokkades op aan de ingangen van de wijk en controleren zelfstandig elke voorbijganger. Een hele wijk leeft volgens de gebruiken van de drugcriminelen. Zij hebben geen schroom om aan de hand van dreigementen een avondklok aan de inwoners op te leggen, zodat ze hun handeltje in alle rust tijdens de nacht kunnen verderzetten. De weinige politiepattrouilles die er komen worden stelselmatig bekogeld. Dit is geen sciencefiction of beschrijving van een Braziliaanse favela. **Dit is Brussel anno 2024, hoofdstad van België en de Europese Unie!**

Buiten de Peterboswijk is de situatie niet veel rooskleuriger. We merken een verontrustende toename van het aantal schietpartijen. Begin februari hebben we er zo negen gehad om niet minder dan ... negen dagen. Wat me vooral zorgen baart is dat de schietpartijen overal plaatsvinden en op klaarlichte dag. Denk maar aan de schietpartij in de Gulden Vlieslaan te Elsene, eind december vorig jaar. We zijn op het nippertje ontsnapt aan een verdwaalde kogel.

Maar ook de andere vormen van geweld zijn zowel in frequentie als in intensiteit toegenomen, met verregaande gevolgen voor de Brusselaars. Telkens een Maghrebijnse voetb ploeg een wedstrijd wint of verliest steekt men de boel in brand. Telkens een hangjongere of straatdelinquent opgepakt wordt, vecht men het ‘geschil’ uit met de politie. En dan zijn er ook nog de typische ‘straatfeesten’ waar vuurwerk en voetzoekers als wapens gebruikt worden om alles wat losstaat te beschadigen. Om dan maar te zwijgen over de politie- en hulpdiensten die hun job niet meer kunnen uitoefenen zonder geëscorteerd te moeten worden door zwaargewapende eenheden. We zijn soms niet ver van de toestanden in Bagdad na de val van Sadam ... zo ver is het gekomen!

Kunnen we hieraan ontsnappen? Ja! **Voor het Vlaams Belang kan men het geweld indammen indien men de bestaansreden van de rechtsstaat eerbiedigt.** De rechtsstaat is gebaseerd op het principe dat de overheid het gezag in handen heeft, en deze ook gebruikt ter bescherming van de burgers. Aan veiligheid hangt een prijskaartje: het volgen van de wet. Om die wetten te doen naleven beschikt de overheid over het monopolie van het gezag, onder andere afgedwongen via de politie of het leger. Wanneer de rechtsstaat aangevallen wordt, kan men optreden binnen een proportioneel kader. Het enige wat niet vastligt is wat men verstaat onder “in gevaar zijn”.

We moeten durven stellen dat de veiligheids crisis die we nu meemaken, een oorlogsverklaring is van de drugclans. Wie oorlogsverklaring durft zeggen, komt logischerwijze uit bij het leger, die een rol kan spelen ter ondersteuning van de politiemacht in hun dagelijkse strijd tegen de banalisering van het drugs(geweld) in Brussel. Wil men dat de politie haar werk optimaal kan uitoefenen, moet men bereid zijn om hen meer middelen en macht te geven. Al is het maar om zichzelf te beschermen. Maar politieagenten die te doeltreffend zijn worden alsmaar vaker beschuldigd van racisme en discriminatie. Dat ze vaker moeten tussenkomen in de probleemwijken waar de allochtone gemeenschappen vaak in de meerderheid zijn, is niet hun fout. En zeker niet van de samenleving in zijn geheel!

BM: *U zal niet langer kandidaat zijn voor het Brussels Parlement, maar u verdwijnt niet van het politieke toneel, integendeel. Wat is uw volgende uitdaging?*

DLS: Het is met een gevoel van voldoening dat ik mijn lange carrière in het Brussels Parlement beëindig. Tegen de stroom in en met mijn geweten heb ik er gestreden om het gezond verstand te doen zegevieren. Dat is niet altijd zonder slag of stoot verlopen. Met de overtuiging dat een rechts-conservatieve partij noodzakelijk was in Brussel heb ik algemeen belang gediend. Net als onze voorzitter

Tom Van Grieken blijf ik overtuigd dat Brussel Vlaanderen nodig heeft, maar dat Vlaanderen ook Brussel nodig heeft.

Maar naast de economische complementariteit moet je ook van Brussel houden. Dat is noodzakelijk. Brussel moet geliefd worden vanwege zijn geschiedenis, zijn dialect, zijn geest, humor, cultuur en erfgoed. We moeten de specificiteit van Brussel beter laten kennen, en dat is wat ik wil doen indien de kiezers mij daar instemming voor geeft. **Op 9 juni heb ik de eer om de lijst van het Vlaams Belang voor het Vlaams Parlement te trekken.** Het is immers zo dat wie op een Nederlandstalige partij in Brussel stemt, ook een bepaald aantal kandidaten voor het Vlaams Parlement kan verkiezen. Aan Franstalige kant bestaat dat niet. Franstaligen die in Brussel op het Vlaams Belang willen stemmen, zullen het Nederlandstalig kiescollege moeten aanvinken. Dat is van groot belang!

Ik blijf dus nog steeds betrokken bij Brussel, maar vanuit het Vlaams Parlement, waar ik mijn ervaring wil gebruiken om de band tussen Vlaanderen en Brussel te versterken. In het belang van de Brusselaars en in het belang van Brussel.

BM: *Hartelijk dank voor uw tijd!*

DLS: Het was een genoegen, dank u zeer! ■

1968

BRUSSEL DOORHEEN DE TIJD

MADOUPLEIN

2024

GEZIEN IN BRUSSEL

Herinner u de drugdealer 'Mehdi' die voor de politie vluchtte en werd aangereden, waarna hij overleed? Om dit straatkrapuul te eren heeft de MIVB een bushalte begin maart naar hem genoemd. Wanneer wordt metrohalte Maalbeek omgedoopt tot halte Abrini, is bij deze een terechte vraag!

De allochtone 'YouTuber' die de afgelopen maanden naar eigen zeggen "voor de grap" uitwerpselen en andere ranzigheid over de metrogebruikers kieverde, kon maanden aan een stuk ongestoord verder ondanks de vele klachten tegen hem. Op 2 januari 2024 werd hij aangehouden, om meteen weer 'onder voorwaarden' vrijgelaten te worden. Zo blijkt nogmaals dat justitie rot is tot op de bot!

Dat Ecolo-Groen sinds het begin van de legislatuur de automobilist in het vizier heeft, was reeds bekend. Bewijs ervan is de reeks nieuwe flitspalen die begin 2024 werd geïnstalleerd. Tot op het punt dat ze hun mobiele flitspalen (lidars) nergens meer kwijt kunnen, zoals hier in de Kroonlaan te Elsene. Een mobiele flitspaal naast een vaste: een gewaarschuwde automobilist is er twee waard zeker?

Op 13 januari 2024 hield Brussels volksvertegenwoordigers Hasan Koyuncu (PS) een prijsuitreiking in het Brussels Parlement, waar een Pakistaanse imam op uitgenodigd was. Het bleef daar echter niet bij: de imam in kwestie vond niets beters dan een gebed op te zeggen op het spreekgestoelte van het halfrond. Het Vlaams Belang reageerde geschokt en vroeg met aandringen om uitleg bij de voorzitter van het Parlement. "Het parlement is niet de plaats om religieuze kwesties te bespreken" zei fractievoorzitter Dominiek Lootens-Stael.

VLAAMS BELANG REIKT DE HAND NAAR N-VA IN BRUSSEL

Het Vlaams Belang reikt in Brussel de hand naar de N-VA om de krachten te bundelen voor de federale verkiezingen. Concreet stelt het Vlaams Belang voor om in Brussel met een gezamenlijke Vlaams Belang-N-VA-lijst voor de Kamer op te komen om zo een Nederlandstalige Kamerzetel vanuit Brussel in de wacht te slepen. Het Vlaams Belang is zelfs bereid om de N-VA het lijsttrekkerschap te geven. "We hebben samen de kans om een Nederlandstalige Brusselaar naar de Kamer te sturen die daar niet bij gratie van de PS, Ecolo of MR zit", zegt Brussels Vlaams Belang-voorzitter en lijsttrekker voor het Brussels Parlement Bob De Brabandere. "We zijn het aan de Vlamingen verschuldigd om die kans niet te laten liggen."

Zoals bekend is het voor de Nederlandstalige partijen in de praktijk zo goed als onmogelijk om een Brusselse Kamerzetel in de wacht te slepen. Dat hield Nederlandstaligen in het verleden echter niet tegen om toch een Kamerzetel in de wacht te slepen, al deden ze dat dan enkel bij gratie van Franstalige partijen als de PS, Ecolo of MR. Recent nog raakte bekend dat Alexia Bertrand als Open Vld'ster op een MR-lijst naar een Kamerzetel zal meedingen.

"Een unieke kans om Brusselse electorale geschiedenis te schrijven en een Nederlandstalige op eigen kracht naar de Kamer te sturen"

Het Vlaams Belang komt daarom met een opmerkelijk voorstel en wil de hand reiken naar de N-VA. Concreet stelt het Vlaams Belang voor om in Brussel een gezamenlijke lijst Vlaams Belang-N-VA in te dienen voor de Kamer én is de partij bereid het lijsttrekkerschap daarvan aan de huidige N-VA lijsttrekker voor de Kamer te geven. "Het Vlaams Belang zit in de lift en ook N-VA houdt stand in Brussel. We hebben nu een unieke kans om Brusselse electorale geschiedenis te schrijven

en een Nederlandstalige op eigen kracht naar de Kamer te sturen, die daar dan niet zou zitten bij gratie van een Franstalige partij. We zijn het aan de Vlamingen verschuldigd om die kans niet te laten liggen. Daarom reiken wij de hand naar de N-VA," klinkt het bij De Brabandere.

"Ik hoop dat Theo Francken zijn partij aanspoort om consequent te zijn en deze kans niet te laten liggen"

Ook Vlaams Belang-voorzitter Tom Van Grieken steunt het voorstel en verwijst naar eerdere uitspraken van Theo Francken: "Het is Theo Francken die te pas en te onpas herhaalt dat we geen lijsten zouden mogen indienen voor de Kamer. Dat is natuurlijk onzin. In Brussel zit de situatie echter anders in elkaar. In Vlaanderen kunnen zowel N-VA als Vlaams Belang op eigen kracht Kamerzetels veroveren, terwijl dat in Brussel quasi onmogelijk is." Hij vervolgt: "In het geval van Brussel moeten we dus durven denken aan het grotere belang. Dat wil zeggen: een gezamenlijke Kamerlijst VB-N-VA in plaats van elk apart. Om aan te tonen dat het ons menens is, zijn we zelfs bereid om de reeds aangeduide N-VA lijsttrekker te behouden, op voorwaarde dat het Vlaams Belang de helft van de andere plaatsen mag invullen. Ik hoop dat Francken zijn partij aanspoort om consequent te zijn en deze kans niet laat liggen."

Nog voor de inkt droog was wees de N-VA het aanbod af, bij monde van Cieltje Van Achter, Brussels fractieleider voor de N-VA. Het moge daarbij duidelijk zijn dat de belangen van de Nederlandstaligen in Brussel de N-VA allesbehalve interesseert... Afspraak op 9 juni 2024!

HANDHAVING OOK IN 2023

HELFT BOETES ZWARTRIJDEN MIVB WORDT NIET GEÏND

Uit een schriftelijke vraag van Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang) blijkt dat de MIVB het afgelopen jaar maar liefst 1,4 miljoen reizigers controleerde op haar net, waarvan 72.651 een boete kregen voor het niet kunnen voorleggen van een geldig vervoersbewijs. Dat zijn er 4.866 meer dan het jaar voordien, of een stijging van 7 procent.

Het grootste aandeel boetes werden toegekend aan eerstegraads overtredingen (54.459), gevolgd door de recidivisten (17.967) en de reizigers in het bezit van vervalste documenten (225). Het bewijs dat het verhogen van het aantal controles loont. We mogen als Brusselaar trots zijn op ons openbaar vervoer, maar helaas heeft die uitstekende dienstverlening een kostprijs. Daarvoor dienen vervoersbewijzen nu eenmaal.

Volgens de MIVB worden 40 procent van de uitgeschreven boetes rechtstreeks betaald. Een kleine 10 procent wordt geïnd via een gerechtsdeurwaarderkantoor. Een percentage dat al een aantal jaren gelijklopend is. **De helft van de uitgeschreven boetes wordt dus niet geïnd, wat een verkeerd signaal is naar de eerlijke reiziger toe, maar ook naar de zwartrijder die zo ongegeneerd zijn asociaal gedrag kan verder zetten.** De MIVB loopt zo enkele honderden duizenden euro's mis, in een periode waar zware investeringen aan de gang zijn zoals metrolijn 3, de vernieuwing van de tramvloot en het buspark of de uitbreiding van het tramnet.

Het grootste deel van het mobiliteitsbudget van het Brussels Gewest gaat telkens naar de MIVB, wat in 2022 neerkwam op 1,19 miljard euro. In 2024 stijgen de prijzen bij de MIVB voor het eerst in jaren met 6,9 procent, hoewel de sociale tarieven in de meeste gevallen niet veranderen. Vele kwetsbare gezinnen genieten nu al van quasi gratis openbaar vervoer. Het argument dat sommigen zouden zwartrijden uit geldnood houdt geen steek. Het probleem ligt in het asociaal gedrag van heel wat individuen, die vinden dat ze niet hoeven te betalen voor het openbaar vervoer. Het is aan de minister om een daadkrachtige strategie uit te stippelen en komaf te maken met die tolerantie. Boetes moeten effectief geïnd worden tot de laatste eurocent.

OP MIVB-NET ONTOEREIKEND

VANDALISME IN BRUSSELE METRO EXPLODEERT

Vandalisme op het MIVB-net blijven ook in 2023 aanzienlijk hoog te zijn. Dat blijkt uit een schriftelijke vraag van Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang) in het Brussels Parlement. Met een totale kost van 3.063.179 euro boekte de Brusselse openbare vervoersmaatschappij wel een daling van 10%, in vergelijking met 2022. Toen werd de vrijwillige beschadiging door de gebruikers geraamd op 3.413.873 euro.

Opvallend is dat de vandalismekosten aan de voertuigen fors daalden in 2023: -75% voor de metrostellen (-441.272 euro), -49% voor de trams (-505.217 euro) en -34% voor de bussen (-228.649 euro). Een goede zaak, die spijtig genoeg het vandaliseprobleem niet oplost. Bij het nader bekijken van de raming valt op dat de ondergrondse infrastructuur het nieuwe doelwit is geworden van de vandalen. De ondertussen gekende onveiligheid gecombineerd met drugsconsumptie trekt nieuwe problemen aan.

Volgens de cijfers van de Brusselse openbaar vervoersmaatschappij **steeg de kostprijs van het vandalisme in de metrostations met 83% (ofwel 763.000 euro extra in 2023)**, waardoor

de totale schade aan de metrostations geraamd kan worden op 1,68 miljoen euro. Daarin zitten de 'gebruikelijke' vormen van vandalisme zoals graffiti, beschadigde brandblussers, geblokkeerde roltrappen of reinigingskosten voor tags. Maar de sterke stijging is vooral te wijten het vandalisme aan de toegangspoortjes (+ 218.000 euro schade), de verlichting en de elektriciteitskasten (+ 163.000 euro schade) alsook de reeks incidenten aan de hekken en luiken van de stations (+ 340.000 euro schade). Een stijging die gepaard gaat met de veralgemening van het drugsprobleem in het openbaar vervoer. **Hoe langer de regering het nalaat om de drugsverslaafden, bedelaars en amokmakers uit de metrostations te weren, hoe groter het probleem zal worden. Ten koste van de gewone reiziger, letterlijk en figuurlijk.**

Het op heterdaad betrappen van vandalen blijft een moeilijke zaak, beseft het Vlaams Belang. Met slechts 537 PV's in 2023 is de pakkans nog steeds veel te laag. De verhoogde aanwezigheid van de politiediensten in de metrostations werpt wel zijn vruchten af. In 2023 kon de politie 55 vandalen op heterdaad betrappen tegen 44 in 2022. Maar het blijft nog steeds dweilen met de kraan open. Zolang men tolereert dat drugsverslaafden, bedelaars en amokmakers de Brusselse metrostations gebruiken als speelveld, zal er niets veranderen.

LERAREN IN BRUSSEL SNELLER LOONSVERHOOGING GEVEN GEEN OPLOSSING LERARENTEKORT

Het katholiek onderwijs wil meer leraren in Brusselse scholen aantrekken en houden door extra financiële stimuli. Concreet pleit ze in haar specifiek aanvullend Brussel-memorandum om de lonen van leerkrachten die in Brussel werken sneller te doen stijgen door de anciënniteit versneld op te bouwen via een jaarlijkse groei in de loonbarema's in plaats van een tweejaarlijkse. Het idee doet sterk denken aan het eerder geopperde voorstel van Sven Gatz (Open Vld) die een Brusselpremie wou invoeren om leraren naar de hoofdstad te lokken. "Gelukkig is dat er niet van gekomen, mede door de druk die we met onze Vlaams Belang-fractie gezet hebben bij Vlaams minister voor Brussel Benjamin Dalle (CD&V) en onderwijsminister Ben Weyts (N-VA)", reageert Vlaams Parlementslid Jan Laeremans (VB).

Het Vlaams Belang heeft zich altijd verzet tegen een extra Brusselpremie en tegen elke andere maatregel die een financieel onderscheid maakt tussen personeelsleden in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en deze in het Vlaams gewest. Zulke bonussen lossen het probleem niet op, maar verplaatsen het alleen maar. De vijver wordt erdoor niet groter, maar de poel aan potentiële leerkrachten in de Vlaamse Rand en de Denderstreek wordt leeggevestigd. Want ook hier kampen we met enorme tekorten. Hetzelfde effect zagen we eerder ook al met de extra Brusselpremie voor politieagenten.

"Extra financiële stimuli voor leraren in Brussel groot risico voor lerarentekort in de Vlaamse Rand en Denderstreek"

Volgens het katholiek onderwijs sluit hun idee ook nauw aan bij één van de punten uit het rapport van de Commissie van Wijzen onder leiding van Dirk Van Damme. Daarin wordt in het algemeen gepleit voor een extra loontoelage voor leraren

die in concentratiescholen werken. Dat zijn scholen waar een meerderheid van de leerlingen sociaaleconomische achterstandskenmerken heeft. Maar ook hier zijn verschillende kanttekeningen te maken. Zo heb je ook binnen moeilijke scholen een enorme verscheidenheid. Verder zal je ook ergens een artificiële grens moeten trekken tussen scholen om het label 'moeilijker school' te kunnen geven en dus aanspraak te maken op die toelage. Dan ga je natuurlijk ook met scholen zitten die net buiten die categorie vallen, maar waar lesgeven niet ook niet bepaald rozengeur en maneschijn is.

Volgens Jan Laeremans is het maar al te makkelijk om te denken dat enkel een loonsverhoging het lerarenberoep aantrekkelijker zal maken. "Als we kijken naar de redenen die studenten in de lerarenopleiding aangeven om in het beroep te stappen, dan komt loon daar amper in voor. Ook bij de redenen van leraren die het beroep verlaten staat loon vaak ergens onderaan het lijstje. Bovenaan staan voornamelijk werkonzekerheid en slechte aanvangsbegeleiding voor beginners, alsook een te hoge taaklast, morele stress, te veel leerlingen met complexe zorgvragen, ..."

We moeten de factoren aanpakken die de leraren doen besluiten om het beroep te verlaten. Leerkrachten gaan nog altijd gebukt onder de planlast, moeten meer politiman spelen dan lesgeven door ordeproblemen, hebben ogen en handen tekort door het hoge aantal zorgleerlingen en een groot deel van de leerlingen beheerst de taal onvoldoende. Het Vlaams Belang pleit daarom voor een moderner lerarenstatuut, planlastvermindering, meer instrumenten voor ordehandhaving, een realistischer invulling van inclusie van zorgnoodleerlingen en taaltesten en taalbadklassen zodat leerlingen zo snel mogelijk het Nederlands bemeesteren.

TIJD OM TE INVESTEREN IN DE BRUSSELSE VREDEGERECHTEN

In Brussel is er een nijpend tekort aan vrederechters, die bovendien onvoldoende ondersteund worden en onder verre van ideale omstandigheden moeten werken. Deze conclusies kwamen naar voren tijdens een hoorzitting begin maart in de commissie Binnenlandse Zaken van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement. *“Er is dringend behoefte aan extra aanwervingen en een betere organisatiestructuur, zonder afbreuk te doen aan de tweetaligheid van de Brusselse vrederechters”*, concluderen Vlaams Belang-parlementsleden Dominiek Lootens-Stael en Marijke Dillen.

Minstens twee, mogelijk zelfs drie vredegerechten zullen in september moeten sluiten wegens het ontbreken van een rechter, zo waarschuwden de voorzitters van de rechtbank van eerste aanleg in Brussel enkele weken geleden in een brief aan minister van Justitie Paul Van Tigchelt (Open Vld). *“Dit zal dramatische gevolgen hebben voor de rechtzoekenden, vaak de meest kwetsbaren in onze samenleving”*, aldus de brief. Die bezorgdheid werd tijdens de hoorzittingen in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement ook nog eens benadrukt.

Er is dringend nood aan bijkomende vrederechters voor Brussel, desnoods via detachering. Bovendien moet het beroep aantrekkelijker gemaakt worden via een betere verloning en betere werkomstandigheden. Het Vlaams Belang pleit voor een betere beleidsstructuur, de aanwerving van extra griffiepersoneel en referendarissen voor de Brusselse vredegerechten. Maar ook de meer dan abominabele huisvesting van de vredegerechten moet volgens Dominiek Lootens-Stael aangepakt worden.

“Tweetaligheid vrederechters moet gegarandeerd blijven”

In de Kamer van Volksvertegenwoordigers zal Marijke Dillen hierover dan ook minister Van

Tigchelt interpellieren. Toen het Vlaams Belang in september 2021 zijn voorganger Vincent Van Quickenborne (Open Vld) hierover ondervroeg, beloofde deze spoedig beterschap. De vacatures voor de vrederechters in Brussel zouden systematische opnieuw gepubliceerd worden tot ze opgevuld zijn, stelde Van Quickenborne toen. Het bleef helaas voor de zoveelste maal bij aankondigingspolitiek. Toenmalig minister Van Quickenborne beloofde in september 2021 ook de aanwerving van overkoepelende hoofdgriffiers, én de poolvorming van vredegerechten. Helaas maakte Van Quickenborne ook daar zijn naam als ongekroonde koning van de aankondigingspolitiek waar.

Vanuit Franstalige hoek wordt het gebrek aan vrederechters misbruikt om opnieuw te pleiten voor het versoepelen van de tweetaligheidsvereisten door voor te stellen een pool van drie rechters te vormen, waarbij niet alle rechters tweetalig hoeven te zijn. *“Dat is onaanvaardbaar voor het Vlaams Belang”*, zegt Dominiek Lootens-Stael, die zich daarin gesteund weet door de Nederlandstalige stafhouder. Tweetaligheid is een absolute minimumvereiste om de toegankelijkheid van vrederechters te kunnen blijven garanderen.

Ook in heel wat andere dossiers wordt er door linkse partijen herhaaldelijk gesuggereerd dat de taalvereisten dienen te evolueren. Een visie waar het Vlaams Belang zich absoluut niet in kan terugvinden. Of het in de OCMW's is, aan het gemeenteloket, bij overheidsdiensten of in de openbare ziekenhuizen. Telkens is de naleving van de taalwetgeving geen doel op zich, maar een middel om te verzekeren dat de overheid op de best mogelijke wijze ten dienste staat van de burgers. En dat moet ook zo blijven bij de vredegerechten.

**BRUSSEL
WEER VAN**

ONS

VLAAMS BELANG